

Blevne ved Afdelingerne. — Hvad Officeers-Uddannelsen angaaer, vil jo den første Uddannelse for Reserverofficerer som dem, der ere bestemte til væsentligt at gjøre Tjeneste under Feltsforhold, kun blive 7 Maaneders Uddannelse i en Militairskole om Vinteren. Denne Skole vil alene lægge an paa at bibringe Eleverne de Kundskaber i militair Retning, som udfordres for at føre en mindre Afdeling, en Detachment eller Sigt, og efter den Erfaring, jeg har fra tidligere Tid, troer jeg, at, naar man har flere at vælge imellem, kan man nok faae tilfredsstillende Befalingsmænd paa den Maade. Naar vi dernæst fra dette Slags Skoler vende os til de Skoler, hvor de Officerer skulle uddannes, som egentlig sætte sig til Formaal fremdeles at blive i Militairtjenesten, da har man jo hørt saa Mange anke over, at vi mangler en egentlig Militairskole. Ja, det er en Anke, som jeg, ogsaa selv tidligere har været tilbøjelig til at tiltræde; men, som Sagen nu er ordnet i dette Forslag, troer jeg rigtignok, at vi have faaet dette Skolevæsen indrettet saa tilfredsstillende, som vi vel kunne. Naar Officeren skal gaae i 3 Aar i en militair Uddannelsesskole, saa troer jeg rigtignok, at man tilfulde kan bibringe ham det Maal af Kundskaber, han behøver, for at kunne træde op som dygtig Officer. Det er jo ikke alene militaire Kundskaber, som der meddeles dem, men for det Tilfælde, at det i andre Retninger skulde storte dem paa de Kundskaber, som man i Almindelighed fordrer af et dannet Menneske, er der indskudt et heelt Cursus, hvorved der gives dem Leilighed til specielt at uddanne sig i saa Henseende. Naar jeg saaledes er aldeles rolig med Hensyn til den Uddannelse, som tilstaaes de Officerer, der skulle høre til Infanteriet og Cavalleriet, kan jeg dog ikke undlade at fremhæve et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg, om jeg end ikke tør udtale mig aldeles bestemt derom, dog ikke kan nægte, at det forekommer mig, der er nogen Vanskelighed tilstede. Det er nemlig med Hensyn til den Uddannelse, som hidtil er bleven meddeelt Officerer ved den militaire Højskole. Efter den Maade, hvorpaa Underviisningen har været ordnet, har den været deelt i to Afdelinger, hvoraf den yngste har været saaledes anlagt, at Eleverne der kunne

erhverve sig de forberedende Kundskaber, som de kom til at anvende i den ældste Afdeling. Efter hvad man har udtalt, har dette altid været den vanskeligste Deel af Højskolen at passere; det har altid udfordret Elevernes fulde Tid og Flid at passere dette Cursus. Det forekommer mig nu, at man let maa kunne opfaae det Spørgsmaal: Naar denne Afdeling nu foruden at bibringe det Maal af Kundskaber, der udfordres til at indtræde i den ældste Afdeling, tillige skal bibringe Eleverne de militaire Kundskaber, hvori der hidtil ikke er blevet meddeelt Underviisning i denne Afdeling, men som ere nødvendige for at træde ind i Armeens Linie, er det da ikke tvivlsomt, om Eleverne i den givne Tid kunne naae det Maal af Kundskaber, som der skal meddeles i denne Classe, eller om det Maal, som de ville kunne naae, i det Hele vil være tilstrækkeligt? Det er imidlertid et Punkt, som jeg ikke skal driste mig til nærmere at bedømme, men jeg skal kun udtale et Haab om, at de Officerer, som hellige sig til den egentlige videnskabelige Uddannelse, ikke maae forlade Skolen med et ringere Maal af Kundskaber end hidtil; thi vi have i Armeen sat saamegen Priis paa den Dygtighed i den Retning, som vi hidtil have faaet fra denne Skole, at vi meget maatte beklage, om den Tid maatte komme, da man skulde søle Savnet af disse Kundskaber.

Hvad angaaer det næste Punkt, Forfremmelse, da har jo Lovbuddet lidt nogle Forandringer i det andet Thing, idet nemlig det Princip, man havde villet faae fast, at forandre Avancementet fra det gamle Anciennetets avancement tildeels til et Bælgavancement, er udstemt med Hensyn til det første Avancement fra Lieutenant til Capitain. Hvad nu Infanteriet angaaer — og jeg kan vel her nævne Cavalleriet med —, troer jeg ikke, at denne Udstemning egentlig har saameget at sige, idet nemlig den Lieutenant, der ikke er stiftet til at træde over i Capitainclassen, heller ikke kan være stiftet til at være Lieutenant, i hvilken Stilling han jo kan komme til at maatte være Stedfortræder for Capitainen, hvis denne falder, og saa bør der hellere sørges for, at han itide gaaer bort og vælger sig en anden Veje. Derimod troer jeg, at man kan have